

Радой Ралин

Слънцето и жабите

Заженило се Слънцето за хубавата мома Грозданка. И всички живи твари, хора и животни, растения и природни закони, реки и скали се радвали.

Как да останат назад и жабите? Нали Слънцето ще узнае и може да се наскърби? И като почнали едно:

– Ква-ква-ква-ква!...

– Кла-кла-кла!...

– Хва-хва-хва-хва!... – ту в дактил, ту в амфибрахий, ту в анапест, денем и нощем.

Пак се намерил един добронамерен Щъркел ла им каже:

– Какво така „ква-ква“ и „кла-кла“? А-кла-ми-рате, а? Засега Слънцето е още едно и така пече, че ни суши идиличните блата. Ами ако се ожени за хубава Грозданка и тя му народи цяла слънчева челяд, да видиш ти каква суша ще настане, та всички ще изгинем!...

Не само като критикуваш има рискове. Като хвалиш едно нещо, дето не предполагаш какво ти готви, току-виж, че после може горчиво да се каш.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5882>]